

عنوان مقاله:

پاسخ گندم به باقیمانده ورمی کمپوست و کود شیمیایی در خاک

محل انتشار:

مجله دانش کشاورزی و تولید پایدار، دوره 25، شماره 4 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

عبدالله جوانمرد - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه مراغه

بهزاد نظری - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه مراغه

علی جلیلیان - عضو هیات علمی ایستگاه تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی کرمانشاه

شهریار دشتی - گروه زراعت و اصلاح نباتات، دانشکده کشاورزی، دانشگاه مراغه

خلاصه مقاله:

چکیده استفاده و مدیریت بهینه ماده آلی یک جنبه مهم تولید پایدار در سیستم های زراعی است. با توجه به مقدار نسبتا کم ماده آلی در خاکهای زارعی ایران و اثرات زیست محیطی مصرف مداوم کودهای شیمیایی، مصرف توام کود شیمیایی و مواد آلی از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در همین راستا به منظور بررسی اثر باقیمانده ورمی کمپوست و کود شیمیایی بر عملکرد، اجزای عملکرد و صفات کیفی گندم (*Triticum aestivum* L.) رقم بهار، آزمایشی به صورت طرح بلوک های کامل تصادفی با ۱۱ تیمار و چهار تکرار در مرکز تحقیقات کشاورزی کرمانشاه در سال ۱۳۹۳ اجرا شد. تیمارها شامل ۱- مصرف ۵۰ درصد ۵۰-۲- NPK، درصد ۳ NPK+ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۳- ۵۰ درصد ۵ NPK+ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۴- ۵۰ درصد ۷ NPK+ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۵- ۱۰۰ درصد ۳-۶- NPK، تن ورمی کمپوست در هکتار، ۷-۵ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۸- ۷ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۹- ۳ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۱۰۰ درصد NPK+ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۱۱- ۷ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۱۰۰ درصد NPK منهای عناصر غذایی موجود در ۵ تن ورمی کمپوست، ۱۰- ۵ تن ورمی کمپوست، ۱۰۰ درصد NPK منهای عناصر غذایی موجود در ۵ تن ورمی کمپوست) و ۱۱-۷ تن ورمی کمپوست در هکتار، ۱۰۰ درصد NPK منهای عناصر غذایی موجود در ۷ تن ورمی کمپوست) بود. نتایج نشان داد بیش ترین تعداد دانه در سنبله در تیمارهای ۱۱ و ۴ و کم ترین میزان آن هم در تیمارهای ۳ و ۵ درصد NPK و ۳ تن ورمی کمپوست مشاهده شد. بیش ترین وزن هزار دانه با کاربرد ۷ تن ورمی کمپوست، ۱۰۰ درصد NPK منهای عناصر غذایی موجود در ۷ تن ورمی کمپوست) حاصل شد که در مقایسه با تیمارهای ۵۰ و ۱۰۰ درصد NPK به ترتیب ۸۸/۱۵ و ۳۱/۶ درصد افزایش نشان داد. همچنین بالاترین عملکرد بیولوژیک و دانه گندم در تیمار ۱۱ مشاهده شد. بیش ترین (۶/۹۹۸ کیلوگرم در هکتار) و کم ترین (۴/۴۰۳ کیلوگرم در هکتار) عملکرد پروتئین به ترتیب به تیمارهای ۱۱ و ۶ تعلق داشتند. میزان فسفر، آهن، روی و منگنز دانه نیز با مصرف ورمی کمپوست در تلفیق با کود شیمیایی بهبود یافت. براساس نتایج این پژوهش، باقیمانده تیمار ۷ تن ورمی کمپوست بعلاوی ۱۰۰ درصد NPK منهای عناصر غذایی موجود در ۷ تن ورمی کمپوست کمیت و کیفیت دانه گندم را نسبت به سایر تیمارها بهبود بخشید.

کلمات کلیدی:

آهن دانه، باقیمانده کود، تعداد دانه در سنبله، عملکرد دانه، عملکرد پروتئین

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1616808>

